

Знамения предъ Иудейската война.

Всѣкога въ врѣмена прѣди велики бѣдствия и граждански преврати народитѣ настрѣхнало се приглѣждатъ къмъ явленията на видимата природа, видѣщи въ тѣхъ прѣдзнаменование на своитѣ исторически сѣдби. И Евреитѣ съ напрѣгнато внимание слѣдили подиръ необикновеннитѣ явления, които предзнаменували за тѣхъ нещестната тѣжка катастрофа. По свидѣтелството на Иосифа Флавия, единъ нѣтъ нощемъ, около цѣлъ часъ, въ храмътъ билъ се видѣлъ свѣтъ, подобенъ на дневниятъ; на празникътъ Пасха мѣднитѣ вѣсточни врата на храма, които трудно отваряли 20 души, се разтворили сами; на празника Петдесетница въ храма се чулъ необикновененъ шумъ като отъ стѣпки на много народъ отстъпвающъ отъ храма, и ясно се раздалъ гласъ: «да се махнемъ отъ тукъ». Цѣлата година се явявала надъ Иерусалимъ комета въ видъ на мечъ; освѣтъ това въ облацитѣ се глѣдали тѣлни отъ конници, които се сражавали на бойни колесници. Прѣди 4 год. до войната единъ Евреинъ по име Иисусъ, като да билъ вдъхновенъ отъ горѣ, наченалъ да крѣщи, ходѣйки по градътъ: горко на Иерусалима, на храмътъ и пр., и продължавалъ зловѣщитѣ си прѣдсказания въ течение на 7 год. На конецъ грѣмогласно извикалъ: *горко и на мене*, и въ сѣщата минута билъ убитъ съ камѣкъ, хвърленъ отъ нѣкого изъ обсаждачитѣ на Иерусалимъ. —Прочее и отъ Г-да било прѣдсказано, че прѣди разрушението на Иерусалимъ ще бѣдѣтъ страшни явления и голѣми знамѣния на небото (Лук. XXI. 11).

Въстанието на Евреитѣ противъ Римлянитѣ.

Въстанието на Евреитѣ избухнало въ 67 г. Тий обиколили крѣпостта, гдѣто се намиралъ римскій гарнизонъ и когато, измѣчени отъ гладъ, римскитѣ войски се предали на Евреитѣ, то, като не обърнали послѣднитѣ внимание на общанната безопасностъ, клѣтвотпрѣстъпно били всички исклани отъ тѣхъ. Римскитѣ проконсулъ Кестий Галлъ, който живѣлъ въ Антиохия, вдигналъ се въ Палестина, за да подави въстанието. Евреитѣ сполучили да отбиятъ преднитѣ рѣдове на войската му. Кестий Галлъ отстъпилъ. Това имало двѣ послѣдствия: 1) Евреитѣ твърдѣ много се подголѣмили отъ тойзи успѣхъ и съвършенно били увѣрени, че сега е настѣпилъ конецъ на тѣхното робство; 2) Християнитѣ като си напомняли заповѣдта на Г-да, като видятъ мързостта на запустяването въ храмътъ да бѣгатъ вѣнъ отъ градътъ, се възползовали съ отстъпването на Кестия и се отдалечили въ загорданскитѣ гр. Целла, така щото никой отъ тѣхъ не пострадалъ въ врѣме на бѣдственната обсада на Иерусалимъ.